

Sammanställning av remissvar: Förslag till SWEDAC:s föreskrifter och allmänna råd om mätsystem för mätning av överförd el samt föreskrifter och allmänna råd om återkommande kontroll av mätare för aktiv elenergi (dnr. 2007-2520-14)

Remissvar har inkommit enligt följande:

Tabell 1

Remissinstans	Svar	Kommentarer
Energimarknadsinspektionen (EI)	J	J
Affärsverket Svenska kraftnät (SvK)	J	J
Konsumentverket	J	J
Kommerskollegium	J	J
Konkurrensverket	J	J
Boverket	J	Avstår
Energimyndigheten	J	J
Elsäkerhetsverket	N	
Öresundskraft	J	J
SP (Sveriges Tekniska Forskningsinstitut)	J	J
E.ON ES	J	J
Göteborg Energi	N	
EMSAB	N	
Tekniska Verken	J	J
Carlskrona Energi	N	
Halmstad Energi	N	
Cewe Control	N	
Svensk Energi (SE)	J	J
Vattenfall	N	
Fortum Distribution	J	J, ställer sig även bakom SE:s remissvar
E.ON Elnät	J	J, ställer sig även bakom SE:s remissvar
Herrljunga Elektriska	N	
Mälarenergi elnät	J	J, ställer sig även bakom SE:s remissvar
Elmateriel leverantörernas förening (EL)	J	J
Meter test equipment (MTE) Sverige	J	J
Teknikföretagen	N	
SWETIC	N	
Konsumenternas Elrådgivningsbyrå	N	
Oberoende Elhandlare	N	
Svenskt Näringsliv	N	
SABO	N	
Fastighetsägarna	J	Avstår
Hyresgästföreningen	N	
HSB	N	
Villaägarna	J	Inget att erinra.

Remissinstansernas synpunkter tillsammans med SWEDAC:s ev. kommentarer finns redovisade i tabell 2 och 3 för respektive förslag till föreskrifter samt konsekvensutredning, tabell 4. Av utrymmesskal har synpunkterna inte till alla delar ordagrant återgivits.

Generella synpunkter

Energimarknadsinspektionen konstaterar att den stora förändringen är att ett ackrediterat kontrollorgan ska utföra arbetet som idag utförs av nätbolagen.

SP anser sammanfattningsvis att föreliggande förslag till föreskrifter innebär betydande förbättringar jämfört med tidigare föreskrifter, speciellt när det gäller tydlighet. Med små förändringar enligt SP:s kommentarer har de goda förutsättningar att fungera väl under en överblickbar framtid.

Konkurrensverket anser att för en väl fungerande elmarknad är det centralt med regelbunden och korrekt mätning. Utökad och förbättrad mätning syftar till att ge en starkare koppling mellan kunders förbrukning och fakturering samt förbättrad information om elförbrukningen. En ökad flexibilitet på efterfrågesidan är en viktig förutsättning för att elmarknaden ska fungera effektivt.

Korrekt mätning är också viktigt ur ett regleringsperspektiv. Avbrott i näten försämrar företagets prestation och således den intäkt som tillsynsmyndigheten fastställer. Det är därför betydelsefullt för företag och kunder att de avbrott som rapporteras till tillsynsmyndigheten, som ingår i bestämmandet av skälig intäkt, är korrekta.

SE, Fortum, Mälarenergi och E.ON ser positivt på att nya föreskrifter tas fram. Tydliga och harmoniserade regler är en viktig förutsättning för en väl fungerande energimarknad. Dock konstateras att ett antal förslag samt viktiga delar av konsekvensanalysen saknar tydlig och transparent motivering, i synnerhet som de aktuella förslagen innehåller nya krav som innebär ökade kostnader för nätbolagens dagliga verksamhet. Då nätbolagens kostnader i slutändan drabbar kunden måste kraven (kostnaderna) vara motiverade av en motsvarande kundnytta. Denna saknas i viktiga delar.

E.ON ser positivt på att nya föreskrifter tas fram eftersom det under senare år funnits ett glapp i det mättekniska regelverket. E.ON ser i grunden positivt på att SWEDAC övertagit föreskriftsansvaret i de tekniska delarna och avseende reglering av återkommande kontroller då SWEDAC har samma ansvar inom andra områden i energisektorn.

Fortum ser fram emot att föreskrifterna utvecklas till rimliga, tydliga, praktiskt genomförbara regler som är väl motiverade där hänsyn tas till kunderna utan att lägga ytterligare kostnader på kunder som inte medför högre kvalitet eller annat mervärde.

SE framhäver att nätbolagens nuvarande revisions- och kontrollverksamhet är omfattande och framgångsrik. SWEDAC behöver därför motivera den omfattande skärpningen av kraven. SE utgår från att SWEDAC tar särskild hänsyn till att SE:s remissvar har sammanställts efter att föreningens samtliga medlemmar (170 elnätsföretag vars verksamhet berörs av de nya föreskrifterna) har beretts tillfälle att lämna synpunkter.

MTE ser positivt på regler för hur elmätning ska hanteras. Det ger förtroende för alla parter. Det är viktigt att kraven inte överdrives så att det blir onödigt dyrt och komplicerat utan att något nämnvärt vinnns. Detta gäller främst kategori 1, 2 och 3. Det är viktigt att reglerna inte blir konkurrens-hämmande, vilket vi anser att det blir om endast ett fåtal aktörer i fortsättningen kommer att utföra verifieringar.

MTE:s remissvar stöds av 31 nätbolag.

Se övriga synpunkter under respektive paragraf.

Reglernas omfattning och tillämpningsområde

Energimyndigheten framför följande synpunkt angående angränsande regelverk:

Förslaget innehåller inte bestämmelser om mätare i anläggningar för produktion av el som är elcertifikatberättigad, men som inte matas in på det koncessionerade nätet. Energimyndigheten, tillsynsmyndighet enligt lagen (2003:113) om elcertifikat anser att sådana föreskrifter bör kunna utfärdas. Innehavare av ovan nämnda anläggningar är skyldiga att enligt elcertifikatlagen (2 kap. 4§) till SvK rapportera mängden producerad el. Uppgifterna ligger till grund för elcertifikatet. SWEDAC har inte bemyndigats att utfärda föreskrifter för mätare i sådana anläggningar. De finns således inte någon laglig möjlighet att kontrollera att de mätvärden som ligger till grund för det reglerade stödet för elproduktion från förnyelsebara energikällor är korrekta.

SE och **EL** framför följande synpunkt angående s.k. undermätning eller fördelningsmätning: SWEDAC bör arbeta för att erhålla bemyndigande om att föreskriva om mätare i förbrukningspunkter som är indirekt anslutna till det koncessionspliktiga elnätet. Dessa mätpunkter står idag helt utanför reglering ur ett metrologiskt perspektiv. Detta är viktigt framförallt ur ett konsumentperspektiv. **SE** anser därutöver att det är en viktig och relativt brådskande konkurrensrättslig fråga då det blir det vanligare förekommande att bostadsrätts- och hyresgästföreningar väljer att gå över till s.k. fördelningsmätning.

SWEDAC:s kommentar:

SWEDAC får med stöd av 7 § i förordningen (1999.716) om mätning, rapportering och beräkning av överförd el endast meddela föreskrifter för mätsystem i koncessionspliktiga nät. Det elnät som åsyftas som mätsystem (s.k. fördelningsmätare) sitter i definieras som internt nät i förordning (2007:215) om undantag från kravet på nätkoncession enligt ellagen (1997:857). Enligt 5 § får ett ”internt nät som är beläget inom en byggnad .. byggas och användas utan nätkoncession”.

I förordningsmotivet (2007:1) om icke koncessionspliktiga nät behandlas frågan närmre i avsnitt 3.1.1.1 och 3.4. Här förs ett resonemang om huruvida innehavare av hyresrätt respektive bostadsrätt ska omfattas av det regelverk som är förenat med nätkoncession.

Angående synpunkter på ackrediteringskrav för kontroll av mätutrustning

I förslag till föreskrifter finns kravet på ackreditering för att utföra kontroll, oavsett kategori av mätare. Remissinstanserna har i denna fråga uttryckt skilda åsikter. **EL**, **SvK** och **Konsumentverket** stödjer förslaget.

SE, **E.ON**, **Fortum**, **Mälarenergi** och **EL** anser att kravet är en avsevärd skärpning mot tidigare krav som kommer innebära ökade kostnader. Kostnaderna kommer att hamna på konsument/ kund med liten påvisad nytta.

MTE har i princip inget emot kravet men tror att det kommer att innebära alltför höga och onödiga kostnader.

SWEDAC:s kommentar:

Med kravet kvalitetssäkras de mätvärden som ska ligga till grund för debitering av kunder, såväl konsumenter som näringsidkare. Med stigande elenergi priser blir mätkvalitet allt viktigare.

Mätningens kvalitet är i SWEDAC:s mening lika mycket beroende av referensinstrumentets spårbarhet som kompetensen hos den som utför mätningarna. Genom kravet harmoniseras

kontrollmetoder över landet då ett oberoende organ kompetensbedömer kontrollorgan samt tillser att kvaliteten upprätthålls. Svenska kunder får på detta sätt, oavsett vilket nätbolag de tillhör, en enhetlig kvalitetsnivå på de mätningar som ligger till grund för debitering.

En nätkund, konsument eller näringsidkare, är hänvisad till det nätbolag som innehar nätkoncession i aktuellt område. En näringsidkare kan inte i detta avseende anses vara jämbördig med nätbolaget eftersom kunden inte kan välja nätbolag. Detta är ett ytterligare argument för införandet av krav på kompetens och insyn av den verksamhet som rör hantering av mätsystem.

I ett bredare perspektiv finns inom reglerad mätteknik redan krav på ackreditering för kontroll av mätinstrument. Exempel på det är vatten-, värmemätare, bränslemätare, vågar i detaljhandel, vågar för hushållssopor, fordonsvågar, m.fl. Inom EU/EES är ackreditering en erkänd kontrollordning inom området. Ackrediteringskrav för kontroll av mätutrustning för mätning av elenergi återfinns exempelvis i Norge, Danmark, Tyskland och Österrike.

Tabell 2. Synpunkter på förslag till SWEDAC:s föreskrifter och allmänna råd om mätsystem för mätning av överförd el.			
	<i>Instans</i>	<i>Synpunkter</i>	<i>SWEDAC:s kommentar</i>
Tillämpningsområde			
1 §	SP	Förslag till förtydligande: ”Dessa föreskrifter gäller mätsystem kategori 1-5 över 63A och <u>dessutom</u> mätsystem kategori 2 ...	Får anses framgå av föreslagen skrivning. Synpunkten lämnas utan åtgärd.
Definitioner			
2 §	EI	En definition av ”mätsystem” bör finnas. Risken finns för oklarheter som t.ex. var registreras mätvärdet och hur stor mätsystemet är.	Begreppet ”Mätsystem” är definierat i STEMFS 2007:5. SWEDAC har valt att definiera ”mätsystem” på samma sätt, en hänvisning finns i 2 §. Synpunkten lämnas utan åtgärd.
	SE, EL	”största fel”: Ändra till <i>mätnoggrannhet</i> till <i>mätöno</i> grannhet	I SS 020106, utgåva 4 finns mätnoggrannhet definierad, ej ” <i>mätöno</i> grannhet” Synpunkten lämnas utan åtgärd.
	SP	Definitionen av kontrollintervall i kombination med kravet i 13 § betyder att man i praktiken inte kan komma upp till fulla 6 år och kontrollintervallet i praktiken blir snarare drygt 5 år. Kan lösas genom att; <ul style="list-style-type: none"> 1) ändra definition 2) genom tillägg i 13§ att angivelsen kan tillåtas ha en halvårs marginal 3) en överenskommelse (sämre) med branschen att upp till 6,5 år borde vara acceptabelt. 	SWEDAC avser inte införa en förändring från tidigare gällande regler. Kraven är desamma som i äldre föreskrifter (8 § STEMFS 2001:3: ”För mätsystem i kategori 2-5 är längsta revisionsintervall 6 år .”) Synpunkten lämnas utan åtgärd.
Allmänna råd till 2§			
2 §, 1st	E.ON ES	”Anläggningsdelar som begränsar maximal effekt” bör vara inklusive tillåten överlast.	Formuleringen omfattar även denna situation. Maximal effekt får här antas vara inklusive den, enligt normen, tillåtna överlasten. Detta ska dock framgå av anläggningens

		Elmätare och strömtransformatorer som är tillverkade enligt normer som tillåter 20% överlast, bör även få belastas med denna överlast.	dokumentation. Därutöver finns texten i ett allmänt råd vilket ska ses som en riktlinje för hur begreppet ”mätsystemeffekt” ska tolkas. Synpunkten lämnas utan åtgärd.
3st	”	Ändra första meningen till: ” <i>I ett mätsystems största fel ingår fel från samtliga felkällor som kan påverka mätresultatet.</i> ”	Oklart vari skillnaden består. Synpunkten lämnas utan åtgärd.
Mätvärdesregistrering			
3 §	SvK	<p>Angående timavlästa kat.1 mätare:</p> <p>SWEDAC har i förslaget sänkt kravet på energiupplösning från 1/10 av största tillåtna fel (STEMFS 2001:3) till 1kWh. SvK anser att detta är olämpligt och ser inga avgörande skäl till att sänka detta krav.</p> <p>Kravet fanns i de äldre föreskrifterna för att den uppmätta energin ska ha en acceptabel fördelning i tiden i förhållande till det krav som ställs på mätsystemets mätnoggrannhet. De tidigare kraven bör behållas av följande skäl:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Felaktig registrering av ett timmätvärde, som ligger till grund för debitering, kan direkt påverka en enskild elanvändare då energin prissätts med i tiden varierande priser (effektdebitering i nättariffer). 2) De ackumulerade timmätvärdena ligger till grund för en ellevernatörs eller balansansvarigs totala åtagande. Timmätvärden med otillräcklig upplösning kan få till följd att en aktörs förpliktelser blir ogynnsamt fördelade över tiden. 3) De flesta mätsystem utformas idag för att klara timmätning. Det beror dels på behov av effektanpassning på förbrukningssidan. Förbrukningsflexibilitet kommer att behövas som en effektiv resurs för balansreglering av den snabbt växande vindkraftens variationer i tiden. 4) Marknadsmekanismer behöver byggas upp och baseras på priser som avsevärt kan variera timvis även för elanvändare i kategori 1. Det är därför viktigt att en elanvändarens förbrukningsanpassning avspeglas i de registrerade mätvärdena för att förstärka incitamenten för att utveckla förbrukningsflexibiliteten som en verkningfull framtida resurs. 	<p>Kravet har sitt ursprung i diskussioner i referensgrupp den 16 jan 2008. I diskussionen framfördes att det är av praktiska skäl, då man vill slippa hantera decimaler i mätvärdesinsamlingen.</p> <p>Ännu finns inga myndighetskrav att en konsument ska kunna se sin förbrukning per timme. Det finns dock inga hinder att tillämpa en bättre upplösning om ett nätbolag vill erbjuda sina kunder detta.</p> <p>I dagsläget är de flesta system konfigurerade att rapportera heltal (kWh) genom kravet på månadsvis avläsning i schablonavräknade mätpunkter. Mätarna eller insamlingssystemet är konfigurerat på ett sådant sätt att upplösningen är 1kWh. SWEDAC avser att ha samma upplösningskrav för schablonavräknade mätpunkter och kommer därmed inte i nuläget hindra de nätbolag som vill inhämta mätvärden per timme genom att kräva en bättre upplösning.</p> <p>Synpunkten lämnas utan åtgärd.</p>

1 st, 2:a strecksats	SE	Ändra till ”mätvärdets energiupplösning skall vara.” Energiupplösningen ska inte vara beroende av effektuttag. Upplösningen ska vara konstant i hela effektintervallet. (även 4 §, 1 strecksats)	Omformuleras.
4st	SE	Ändra från ”timma” till ”timme”.	Synpunkten lämnas utan åtgärd.
4 §	SP	Endast ”tidsangivelsens” avvikelse regleras – inte när i tiden mätvärdet registreras . I analogi med timregistrerande mätsystem: Lägg till ”Ett månadsregistrerande mätsystem skall registrera mätvärden i mätperioder om en månad. Dessa skall avgränsas av på varandra följande månadsskiften. (Förslaget kan vara överflödigt om saken redan är reglerad i annan föreskrift.)	Förslaget motsvarar 3 § i STEMFS 2007:5 kap. 2. Synpunkten lämnas därför utan åtgärd. För att undvika dubbelreglering för timregistrerande mätsystem tas motsvarande mening bort under 3§.
5	SP	Texten utesluter möjligheten att korrigera för mättransformatorernas omsättning i mätvärdesinsamlingssystemet efter mätaren istället för att lägga inte transformatorernas aktuella omsättningar som konstanter i mätarens mjukvara. SP tror att båda sätten är vanliga idag. Förslag till undantag ” .. med undantag för mättransformatorernas omsättningar om de är tydligt angivna på i eller vid mätaren” kan lösa detta. I de fall nätägaren använder pulsutgång läses inte mätarställningen av. Kravet på överensstämmelser med mätarens register innebär att nätägare som använder pulsutgång måste veta eller kunna beräkna aktuell mätarställning om kravet ska kunna uppfyllas. I praktiken måste nätägaren då kunna läsa av och dokumentera mätarställningen manuellt då och då. SP anser att kravet på överensstämmelse är ett rimligt krav. Borde detta krav på kontroll överensstämmelse även finnas vid återkommande kontroll – finns ej i förslag till föreskrifter?	Det värde som anges på display eller räkneverk ska motsvara den energimängd som har överförts. Därför ska det mätvärde som registreras redan ha korrigerats för ev. transformatoromsättningar (konstanter). STEMFS2007:5: ”Mätarställning” En elmätarens register över ackumulerat uppmätt energiflöde. I föreskrifterna ställs dock inte nya tekniska krav på mätsystem som tagits i bruk före ikraftträdandet av dessa föreskrifter. Generellt gäller att mätsystem som tagits i bruk i enlighet med äldre föreskrifter ska uppfylla kraven i äldre föreskrifter. Återkommande kontroll skall därför utföras mot kraven i äldre föreskrifter med kontrollintervall och kontrollordning (aktör) enligt dessa föreskrifter. För nya anläggningar gäller kraven i 5 §.
	Tekniska verken	Otydlig formulering. Skall detta tolkas som att mätarställningen på mätaren måste registreras i de centrala systemen som rådata och alltså först där få multipliceras med eventuella transformatorkonstanter?	Se ovan.
Krav på ett mätsystems dimensionering			

6	SP	<p>Lägg till: "... vid de förhållanden som kan förväntas förekomma. Ett mätsystems mätområde begränsas egentligen inte av energiflödet utan av spänning och ström. En kombination av spänning, ström och effektfaktor kan ge ett energiflöde som mätsystemet förmår att mäta korrekt. Samma energiflöde, men med en annan kombination av spänning, ström och effektfaktor kan bidra till att mätsystemet hamnar utanför det område där mätsystemet mäter korrekt.</p> <p>En ytterligare komplikation uppkommer om man använder sig av uppmätta energiflöden för att bestämma "normala" driftförhållanden" utan hänsyn till effektfaktorn. I dessa fall är det ofta så att systemet verifieras vid för låga strömmar vilket kan medföra en oavsiktlig underdimensionering.</p>	Får anses framgå av föreslagen skrivning. Synpunkten lämnas utan åtgärd.
Krav på ett mätsystems delkomponenter			
7	E.ON ES	"... mätfel med tillhörande mätosäkerhet" kompletteras med "och spårbarhet". En provning utan spårbarhet är inte tillförlitlig.	Får anses vara omhändertaget genom ackrediteringskravet. Synpunkten lämnas utan åtgärd.
	SE	<p>Komplettera med ett tredje stycke: "De delkomponenter som tillverkats eller tagits i bruk före denna föreskrifts ikraftträdande och som saknar sådant protokoll, kan även framgent vara i bruk och ska då anses ha ett mätfel likställt med delkomponenternas mätfelsklass."</p> <p>Anläggningar som har delkomponenter som har blivit godkända i en verifiering bör även vara godkända framöver. Idag tillåts "klassverifiering" och den möjligheten bör även finnas framöver.</p>	<p>Synpunkten lämnas utan åtgärd, se kommentar.</p> <p><i>"De delkomponenter som tillverkats ...</i></p> <p>Får anses framgå av föreslagen skrivning. "Tillverkarens protokoll eller <u>motsvarande</u> ..."</p> <p><i>... eller tagits i bruk.</i></p> <p>Observera att första meningen slutar med ... "för att få tas i drift". Detta krav gäller alltså mätsystem som efter dessa föreskrifters ikraftträdande tas i drift. I föreskrifterna ställs inte nya tekniska krav på mätsystem som tagits i drift enligt äldre föreskrifter.</p>
Krav på ett mätsystems största fel			
8	SE	Kategori 1 kan strykas ur tabellen då dessa mätare endast omfattas av 3-5 §§.	<p>Kat. 1 i tabellen avser anläggningar över 63 A. Dessa skulle lämnas oreglerade om kat.1 stryks.</p> <p>Synpunkten lämnas utan åtgärd.</p>

	EI	Avseende största tillåtna fel kategori 1. Denna kategori utgörs främst av konsumenter och med tanke på att de nya mätarna (som främst installeras med anledning av regeländring den 1 juli 2009) har en tillförlitlighet på 1 till 2% och de gamla har en tillförlitlighet på 2 till 3% så verkar 5% vara för högt. Om en sådan stor felmarginal vid mätning tillåts kan konsumenterna komma att debiteras stora belopp i onödan. EI föreslår därför ett värde på största tillåtna fel på 3,5 %, vilket också överensstämmer med vad som angivits i ”MID-direktivet, senare i föreskriften STAFS 2006:7.	Kategori 1 i denna författning är anläggningar över 63 A. Övriga direktmätare ($\leq 63A$) regleras i föreskrifter om elmätare för aktiv elenergi där 3,5 % respektive 5 % är föreslaget. Synpunkten lämnas utan åtgärd.
Krav på ett mätsystems delkomponenter			
<i>Allmänna bestämmelser</i>			
9	Kommers-kollegium	Som SWEDAC känner till har kollegiet uppfattningen att utformningen av klausulen vid återkommande kontroll skall innefatta tre led, d.v.s. även kontrollorgan som inte är ackrediterade skall kunna utföra återkommande kontroller om de kan uppvisa motsvarande oberoende och kompetens som ett ackrediterat organ.	Återkommande kontroll är nationella regler. SWEDAC anser att sådan kontroll ska utföras av ackrediterade organ för att få en tillräcklig säkerhetsnivå. Öppenhet och ömsesidighet uppnås genom att även utländska organ tillåts att verka på den svenska marknaden under förutsättning att dessa är ackrediterade mot kraven i föreskrifterna.
	Öresunds-kraft	Vi är idag ackrediterat kalibreringslaboratorium enligt ISO/IEC 17025. Är det ok att fortsätta med det eller ska vi ändra till kontrollorgan? Om ok borde det kanske även stå i föreskriften.	Ett ackrediterat laboratorium måste ackreditera sig som kontrollorgan. Dock är standarderna SS-EN ISO 17020 (kontrollorgan) och 17025 (laboratorium) besläktade med varandra vilket underlättar ackrediteringsprocessen för ett redan ackrediterat lab.
	EI	Fördelen för kunderna är att ett fristående kontrollorgan tar över arbetet.	
	SvK	SvK stödjer i princip SWEDAC:s förslag om att kontroller av mätsystem ska utföras av ackrediterade kontrollorgan.	
	E.ON	Ackrediteringskravet är en avsevärd skärpning mot dagens krav på verifieringskompetens. Det går emot den praxis som finns i samhället i sort, där man ökar andelen egenkontroller inom olika områden, och vilket ger sig uttryck för elbranschen dels genom kraven i MID, där tillverkaransvaret och kraven på egenkontroll ökat, liksom till exempel	SWEDAC delar uppfattningen att verifieringsverksamhet ska utföras av företag vilkas kompetens granskas av ett oberoende organ. Kravet i föreskrifterna på ackreditering innebär att en sådan ordning säkerställs.

		<p>i kraven på elinstallationsverksamhet. Vi ser inte att det framkommit brister i nuvarande system som skulle motivera en skärpning av kraven.</p> <p>Vi har däremot inga synpunkter på att elnätföretagens verifieringsverksamhet granskas av oberoende parter, och förordar därför ett system med egenkontroll och kunskapskrav samt spårbarhet av provningsutrustning till ett ackrediterat laboratorium. SWEDAC eller någon annan oberoende aktör kan i detta fall ha ett övergripande tillsynsansvar.</p>	<p>Vad gäller kraven i MID så kan noteras att samtliga för elmätare aktuella moduler för bedömning av överensstämmelse kräver inblandning av ett s.k. anmält organ. Ett anmält organ är ett tredjepartsorgan som ska uppfylla stränga krav på oberoende, jmf. oberoendekrav för kontrollorgan typ C som är aktuellt i förslag till föreskrifter.</p> <p>Det ska också noteras att MID inte innehåller bestämmelser om återkommande kontroll.</p>
	MTE	<p>Vad gäller återkommande kontroll kan nationella regler utvecklas och användas för att hålla nere kostnaderna:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. För kontroll i drift (vart 6:e) år skall proven kunna utföras av en hos SWEDAC registrerad verksamhet. Denna registrering bör omfatta: Namnlista på den eller de inom företaget som är ansvariga för att provningar utförs korrekt, gärna enligt en enhetlig ”prov- och kontrollista”. Krav på kontroll av spårbarhet. Krav på kontrollinstrumentens klass och genomförd kalibrering för de olika kategorierna 1,2 och 3. 2. Avgiften för en sådan registrering, gällande exempelvis 5- 10 år bör ligga inom intervallet 1500 – 2000 kr. <p>Små och medelstora företag kan med de instrument de ändå har för egenkontroll och felutredningar utföra verifieringsprov. Även för kategori 4 och 5 kan behovet av ackrediteringskravet ifrågasättas eftersom kontroll av spårbarhet och kompetens kan ske på motsvarande sätt, se punkt 1.</p>	Se ovan.
	SE	<p>SE har i princip inget att invända mot ackrediteringskrav på mätsystem kat. 3-5 mätare. Däremot önskas ett undantag för avseende kat. 2 anläggningar då dessa avsevärt skiljer sig från kat. 3-5.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Antalet mätsystem i resp. kategorier skiljer sig: Kat. 2: 100 000 st. utspridda på samtliga elnätst företag medan mätsystem kategori 3-5: några tusental utspritt på färre antal elnätst företag. 2. Verifiering av mätsystem i kategori 2 består av kontroll av mätsystemets funktion – inte att likställa med verifiering av 	Se ovan.

		<p>en enskild mätare i kategori 1. Av erfarenhet så är det inte mätarens mätosäkerhet som ger upphov till de felmätningar, utan andra orsaker som bl.a. felaktiga installationer, fel i kundanläggningar felaktiga/trasiga komponenter etc. En annan kompetens än den ett ackrediterat mätarprovningsslab. besitter krävs för sådan felsökning.</p> <p>3. Kategori -2-anläggningar är inga konsumentanläggningar. Det är således alltid fråga om ett jämställt näringsidkarförhållande varför ett särskilt konsumentskydd inte är motiverat.</p> <p>4. Ackrediteringskravet kommer att innebära att idrifttagande en anläggning blir försenad vilket kan få förödande konsekvenser för industrier som drabbats av störningar och snabbt behöver få igång sin anläggning igen. Framförallt i de fall nätägaren måste anlita ett ackrediterad aktör.</p> <p>Ackrediteringskravet kommer att medföra en kostnadsökning som drabbar kunden utan någon påvisad nytta.</p> <p>SE förordar för kategori -2- anläggningar därför ett system med egenkontroll och kunskapskrav samt spårbarhet av provningsutrustning till ett ackrediterat laboratorium. SWEDAC kan i detta fall ha ett övergripande tillsynsansvar.</p>	
10 §	SP	<p>10-14 §§ är mycket förändrade i förhållande till de gamla föreskrifterna. SP anser att avsnitten blivit mycket bättre. Det är också bra att bestämmelser om intervallet 20 – 100 % flyttats hit.</p>	
	E.ON ES	<p>Ett mätsystem bör inte underkännas bara därför att någon ingående apparat saknar provningsprotokoll från den tiden då det inte fanns krav på att arkivera sådana (provningsprotokoll har en förmåga att försvinna vid flyttningar, övertagande mm)</p> <p>Lägg därför till: ”För de fall då delkomponenter används, som tillverkats eller tagits i bruk före denna föreskrifts ikraftträdande och där provningsprotokoll saknas, kan delkomponenterna vara i bruk även i fortsättningen och ska då anses ha ett mätfel motsvarande delkomponentens noggrannhetsklass om nätkoncessionshavaren kan göra sannolikt att delkomponenten uppfyller sin noggrannhetsklass.”</p>	<p>I föreskrifterna ställs inte nya tekniska krav på mätsystem som tagits i drift enligt äldre föreskrifter. Mätsystem som tagits i bruk i enlighet med äldre föreskrifter ska uppfylla kraven i äldre föreskrifter. Återkommande kontroll skall därför utföras mot kraven i äldre föreskrifter med kontrollintervall och kontrollordning (aktör) enligt dessa föreskrifter.</p> <p>Se också kommentar till 14 § 2st nedan.</p>

	E.ON ES	Lägg till: ”Elmätarens felvisning skall alltid uppmätas”. Annars räcker det att mäta felvisningen p. g. a. spänningsfallet.	Får anses framgå av föreslagen skrivning. Synpunkten lämnas utan åtgärd.
10 § 2st	”	”normala driftförhållanden” ändras till ”normala belastningar”. ”normala driftförhållanden” omfattar många olika parametrar.	Får anses framgå av föreslagen skrivning. Synpunkten lämnas utan åtgärd.
”	SE	Ändra ”normala driftförhållanden till ”normala belastningsförhållanden”. Skrivningen syftar på belastningseffekt och bör därför förtydligas.	Får anses framgå av föreslagen skrivning. Synpunkten lämnas utan åtgärd.
”	Öresunds-kraft	Varför antas normala driftförhållanden vara 20-100 %? I verkligheten är lasten ofta runt 20 % eller lägre (åtminstone för kategori 2). Elmätarna mäter låga strömmar och strömtrafo kl0.2S mäter ned till 1 %, så varför inte lägre än 20 %?	Gäller ... ”om inget bättre antagande kan göras”. Synpunkten lämnas utan åtgärd.
10§, 3st	E.ON ES	Är ”täckningssannolikhet” rätt benämning? Tidigare har man alltid använt benämningen ”konfidensintervall” i motsvarande sammanhang. Finns inte med i SS 02 01 06, utgåva 2	Begreppet används i kapitlet om utvidgad mätosäkerhet i avsnitt 5.1 EA-4/02 (i svensk översättning i SWEDAC Doc 04:01”Angivande av mätosäkerhet vid kalibrering – EA-4/02”). Synpunkten lämnas utan åtgärd.
Återkommande kontroll av mätsystem i drift			
14 § 1 st	SvK	Kontroll av mättransformatorer: Förslaget är otydligt avseende kraven på verifiering av mättransformatorer ska tillämpas. Ett ex. vid mätning av högspänning där spänningsmätningen omfattar spänningsdelning av kondensatortyp. I detta fall är det otillräckligt att beräkna den totala mätosäkerheten baserat på leverantörens provningsprotokoll. Om fel uppkommit i spänningsdelningen efter fabriksprovningen kommer mätningen att bli felaktig. Metoden baseras alltså på fabrikantens verifieringsmetoder och organisation som inte behöver vara ackrediterad för uppgiften. Vid upphandling av ström- och transformatorer ställs krav på dessa apparater ska vara provade från fabrik. Kraven baseras på internationella normer (IEC). I dessa normer finns heller inget ackrediteringskrav .	Samma krav fanns i STEMFS 2001:3. SWEDAC avser inte införa förändringar i detta avseende. Synpunkten lämnas utan åtgärd.
14 §, 2a st	Öresunds-kraft	Om provningsprotokoll på mättransformatorer saknas måste mätsystemet kontrolleras i sin helhet. I praktiken är det mycket svårt	I föreskrifterna ställs inte nya tekniska krav på mätsystem som tagits i drift enligt äldre föreskrifter. Dokumentation som skall

		att mäta på primärsidan, speciellt med hänseende på elsäkerheten. Om vi inte kan utföra mätningen måste vi då byta ut transformatorerna till några som vi har protokoll på? Det blir en del kostnader för ombyggnationer. Om vi vet vilken klass och norm de är tillverkade efter kanske det räcker för att kunna "gissa" trafons klass. Kanske ska man anta dubbla klassen för sådana utan provningsprotokoll?	finnas för delkomponenter (7§) är provningsprotokoll från tillverkare eller <u>motsvarande uppgifter</u> . Det måste alltså finnas uppgifter som styrker vilken klass komponenten är tillverkad efter för att kunna uppskatta dess bidragande mätosäkerhet och i sådana fall får komponenten fortsätta att vara i drift enligt 14 §. Synpunkten lämnas utan åtgärd.
Mätteknisk försegling (plombering)			
15 §	EI	Byt "metrologiska egenskaper" mot "metrologiska komponenter"	Får anses framgå av föreslagen skrivning. Synpunkten lämnas utan åtgärd.
Dokumentation			
16 § 2:a st	Tekniska Verken, E.ON ES	I STAFS 2007:2 för värme- och vattenmätare gäller tio år. Varför denna skillnad? (10 år kommer ifrån bokföringslagen.)	I 3 § STEMFS2007:5 finns bestämmelser om hur mätvärden som utgör räkenskapsinformation eller s.k. övriga mätvärden skall arkiveras. SWEDAC har bedömt att från mätteknisk synpunkt är 3 år en rimlig tid för förvarande av kontrollrapporter och journal. Synpunkten lämnas utan åtgärd.
Övergångsbestämmelser			
	SP	Tidplanen för övergång ställer stora krav på snabbt agerande från alla parter. Det kommer att ställa till problem.	Tidplanen kommer att korrigeras så att en praktisk tillämpning blir möjlig.
" p 3.	SE	Hänvisning till föreskrift bör vara specificerad.	Får anses framgå av föreslagen skrivning. Synpunkten lämnas utan åtgärd.
"	E.ON ES	Lägg till "Mätare som överför räkneverksställningar för registrering och som installerats före dessa föreskrifters ikraftträdande får användas till nästkommande kontrolltillfälle även om mätarna inte uppfyller kravet på mätvärdets energiupplösning." Många mätare av denna typ klarar inte upplösningsskravet med nuvarande programmering. Besök i anläggningen bara för att programmera om mätaren är inte rationellt. Sådana mätare har redan suttit ute ett antal år utan några kända negativa konsekvenser.	I föreskrifterna ställs inte nya tekniska krav på mätsystem som tagits i drift enligt äldre föreskrifter. Mätsystem som tagits i bruk i enlighet med äldre föreskrifter ska uppfylla kraven i äldre föreskrifter. Återkommande kontroll skall därför utföras mot kraven i äldre föreskrifter med kontrollintervall och kontrollordning (aktör) enligt dessa föreskrifter.

SWEDAC:s föreskrifter och allmänna råd om återkommande kontroll av mätare för aktiv elenergi

Generella kommentarer angående fältverifiering

I den föreslagna testproceduren, bilagan avsnitt 3, ingår kontrollpunkter som enligt vissa remissinstanser omöjliggör verifiering i fält. Nedan följer remissinstansernas argument för att tillåta verifiering i fält.

EL anser att anpassningar av föreskriftens verifieringskrav bör införas så att de möjliggör systemteknisk verifiering i fält. Målsättningen är att reducera elnätsföretagens kostnader för kontrollverksamhet och samtidigt väsentligt förbättra kontinuiteten i tillsynen av mätutrustningen och därmed öka tryggheten för slutkunden. Genom anpassningen kan teknisk utveckling stimuleras.

SE vill betona behovet av att föreskrifterna tillåter kontroll i fält enligt följande:

Kunden behåller mätaren. Den kontrolleras på plats och kunden kan själv övervaka kontrollen vilket ökar kundnöjdhet och förtroende. Många kunder ifrågasätter varför just kundens mätare tas ned i ett stickprovsförfarande och ersätts med annan mätare. Enligt SE:s medlemsföretag kan kunder fatta misstanke då mätaren tas ned för kontroll som kunden inte har påkallat.

I stickprovsprocessen ersätts kundens mätare med mätare av samma sort. Tillgänglig teknik i kommunikationssystemet innebär att nätbolagen ogärna blandar olika mätare i samma system. Detta skapar framtida problem när den aktuella mätartypen inte längre tillverkas. Verifiering i fält skulle eliminera detta problem

Verifiering i fält är förenade med 30 %-ig lägre kostnad än ett mätarprov i laboratorium inkl. kostnaden för mätarbytet. Detta p.g.a. minskade kostnader för transport, laboratorium, ersättningsmätare, samt tiden för verifieringsarbetet. Ett mätarbyte i ett system med fjärravläsning är betydligt mer komplext än tidigare. Mätarbytet ska även rapporteras till elmarknadens aktörer.

Se vidare synpunkter angående provpunkterna i kommentarer till bilaga avsnitt 3.

Tabell 3. SWEDAC:s föreskrifter och allmänna råd om återkommande kontroll av mätare för aktiv elenergi.			
<i>Paragraf/ avsnitt</i>	<i>Instans</i>	<i>Synpunkt</i>	<i>SWEDAC:s kommentar</i>
Tillämpningsområde			
1	SP	”Förbrukning” används i denna föreskrift (för direktmätare) men inte i STAFS 2008:X (mätsystem). En konsekvens av detta blir att små produktionsanläggningar < 63A (<45kW märkeffekt) som genererar eller växelvis genererar energi utesluts medan kraven ställs på en sådan anläggning över denna gräns. Ett förtydligande behövs. Dessa anläggningar är en växande skara (vindkraftverk, solenergi etc.)	Nästan alla kat.1 mätare sitter hos konsumenter som endast förbrukar energi. SWEDAC väljer att endast reglera förbrukning. Synpunkten lämnas utan åtgärd.
Installation			
3 §	EL, SE	Uttrycket ”rätt installerad” bör förtydligas, t.ex. ” <i>installerad i enlighet med gällande föreskrifter och tillverkarnas anvisningar</i> ”.	Finns i allmänt råd till 3 §. Synpunkten lämnas utan åtgärd.
	EI	Uttrycket ”rätt installerad” bör förtydligas.	”
Återkommande kontroll			
5 §	SP	Mätare skall kontrolleras innan kontrollintervallets slut d.v.s. mätare skall normalt kontrolleras under sitt tredje år inte efter att de suttit ute i tre år, ex. 2007 års mätare stickprovas under 2009. Alternativ tolkning: man har hela 2010 på sig att testa dessa mätare. SP anser att ett förtydligande behövs.	Gränsen i föreskrifterna är tre år. Därutöver finns övergångsbestämmelser vad avser mätare som tagits i bruk före ikraftträdandet av dessa föreskrifter. Synpunkten lämnas utan åtgärd.
5§, 1st	SE	1st. 2.a mening. Uttrycket bör formuleras om till ”... när nätägaren har anledning att anta att mätaren inte uppfyller föreskrivna krav.” Det är viktigt att paragrafen inte formuleras så att en enskild kund kan framföra tvivel om en mätare och därmed kräva av nätbolaget att utföra återkommande kontroll mätare. Det åläggs då nätbolaget att avgöra om kundens ifrågasättande är befogat och därefter vidta åtgärder. Kunden har redan idag i de allmänna avtalsvillkoren, NÄT 2004:K, rätt att begära provning av sin mätare.	SWEDAC delar SE:s åsikt. Förslaget införs.

5 §, 2 st. 2a strecksats	EL	Uttrycket ” <i>De nästkommande kontrollerna ska utföras minst vart 18 år och vart sjätte år därefter.</i> ” bör skrivas om till ” <i>Den nästkommande kontrollen ska utföras senast 18 år därefter och sedan därefter vart sjätte år</i> ”.	Införs.
	E.ON ES	Ändras till ”Den nästkommande kontrollen ska utföras senast efter 18 år och därefter minst vart sjätte år” När skall annars vart sjätte år tillämpas?	Se ovan.
	SE	Ändras till ”Den nästkommande kontrollen ska utföras senast 18 år därefter och sedan därefter vart sjätte år”	”
5 § 3st 3 strecksats	E.ON ES	Ändra till ”kontrollintervallet för en enskild mätare inte förändras så länge mätaren är i drift” Om kontrollintervallet inte får förändras så länge mätaren är i drift får det inte heller förändras efter tre år! Varför skulle man överhuvudtaget ändra kontrollintervallet? Förlängd eller förkortad utesittningstid?	Infördes efter tidigare kommentarer från SE m.fl. ” <i>Ett nätbolag skall kunna bilda ett parti baserat på sina inköp under en viss tid, förslagsvis 3 år. Nätföretaget måste även få tid på sig att kontrollera med branschen om det går att skapa ett större parti för att möjliggöra stickprovskontroll. Det är därför ej rimligt att val av kontrollmetod skall göras redan vid utsättning.</i> ” Synpunkten lämnas utan åtgärd.
6 §, 2 st,	SP	Vid underkännande av stora partier kommer det att bli fråga om utredning och kontroll av om felet kan hänföras till en viss del av partiet, efterkontroll, och nedtagning/ ersättning av stora mängder mätare. Det finns stor risk att varje underkännande av ett större parti resulterar i undantag från bestämmelsen. Vi föreslår ett tillägg: ”om ett parti underkänns skall alla mätare i partiet bytas ut inom ett år, om inte särskilda skäl föreligger.	Införs.
	SE, E.L.	Infoga mellan första och andra mening: ” <i>Om det på ett tillförlitligt sätt går att lokalisera och avgränsa felet i mätarpartiet kan enbart de felaktiga mätarna bytas ut och resterande del av mätarpartiet ska åter kunna tas i bruk.</i> ” Mätarna i ett mätarparti kan bestå av samma komponenter från olika komponentpartier från olika leverantörer. Om en felaktig komponent kan härledas till en enskild leverantör ska endast mätare med dessa felaktiga komponenter underkännas.	Införs som allmänt råd till 6§.

		En mätare som inte innehåller en komponent från den aktuella leverantören eller det aktuella komponentpartiet ska därför inte underkännas på denna grund. Det är onödigt att underkänna ett helt mätarparti om ursprunget till felet och därmed de felaktiga mätarna kan identifieras och elimineras genom att utesluta de mätare som innehåller de felaktiga komponenterna. Vanligtvis kan detta ske genom kontroll av tillverkningsperiod eller serienummer.	
Kontrollorgan			
8 §	Öresunds-kraft	Vi är idag ackrediterat kalibreringslaboratorium enligt ISO/IEC 17025. Är det ok att fortsätta med det eller ska vi ändra till kontrollorgan? Bör förtydligas.	Se kommentar till synpunkt i 9§ tabell 2
	Kommers-kollegium	Som SWEDAC känner till har kollegiet uppfattningen att utformningen av klausulen vid återkommande kontroll skall innefatta tre led, d.v.s. även kontrollorgan som inte är ackrediterade skall kunna utföra återkommande kontroller om de kan uppvisa motsvarande oberoende och kompetens som ett ackrediterat organ.	Se kommentar till synpunkt i 9§ tabell 2
	SE	<p>SE motsätter sig ackrediteringskravet mot bakgrund av följande:</p> <ol style="list-style-type: none"> SWEDAC framför i sin konsekvensutredning att kravet syftar till att förbättra allmänhetens förtroende för energibolagen. SE anser att det istället riskerar att få en motsatt effekt då merparten av de små- och medelstora elnätsföretagen inte är och inte heller kommer att bli ackrediterade. Mätarna tillhörande dessa nätbolag kommer då skickas till ackrediterat lab. för kontroll. Nätbolagets mätarkontrollverksamhet försvinner och kunskap går förlorad. MID ställer krav på tillverkarna att själva kontrollera mätarnas överensstämmelse med gällande bestämmelser, s.k. egenkontroll. Kravet är ett steg tillbaka och fråntar nätbolagen möjligheten att själva ansvara för kontroll av mätarna i den omfattning som skett hittills. <p>Vilka argument har SWEDAC för att kräva ackreditering? Är det för att harmonisera med andra områden inom mätning? Har man konstaterat problem med nätbolagens kontrollverksamhet som man hoppas åtgärda genom detta kravet? EI såg ingen anledning till ett</p>	<p>SWEDAC anser att verifieringsverksamhet ska utföras av företag vilkas kompetens granskas av ett oberoende organ. Kravet i föreskrifterna på ackreditering innebär att en sådan ordning säkerställs.</p> <p>SWEDAC ställer sig frågande till att kunskap går förlorad genom ackrediteringskravet. Även om nätbolaget inte har en mätarkontrollverksamhet måste nätbolaget ändå ha en mätteknisk kompetens för att kunna bedriva sin verksamhet.</p> <p>Vad gäller kraven i MID så kan noteras att samtliga för elmätare aktuella moduler för bedömning av överensstämmelse kräver inblandning av ett s.k. anmält organ. MID innehåller heller inga bestämmelser om ÅK.</p> <p>Det kan också nämnas att EI, som är mottagare av mätvärde och beroende av de mätvärden som rapporteras, välkomnar införandet av ackrediteringskravet.</p>

		sådant krav i STEMFS2001:3.	
Dokumentation			
9 § 1st	Tekniska verken , E.ON ES	Jmf STAFS 2007:2 (återkommande kontroll av vatten- och värmemätare) är kravet 10 år. Ursprunget är bokföringslagen. Varför denna skillnad?	I 3 § STEMFS2007:5 finns bestämmelser om hur mätvärden som utgör räkenskapsinformation eller s.k. övriga mätvärden skall arkiveras. SWEDAC har bedömt att från mätteknisk synpunkt är 3 år en rimlig tid för förvarande av dokumentation. Synpunkten lämnas utan åtgärd.
9 §, 2st, 1:a och 2:a mening	SP	Kravet på .. ”att varje år sammanställa resultatet” innebär en hel del administrativt arbete och ändringar av dagens inarbetade rutiner. SP är tveksam till nyttan – är det för att underlätta SWEDAC:s tillsyn? För att ha nytta av en andelssiffra måste den gälla ett visst parti eller åtminstone en viss typ av mätare.	1:a till 3: meningen i 2:a stycket stryks. Nätbolaget bör för sin egen skull ha en samlad bild av sin mätarpark. En ökad administrativ börda mot bakgrund av detta krav är inte motiverat.
	E.ON ES	”Sammanställningen skall visa andelen felaktiga mätare med lika långt kontrollintervall” kompletteras med ”per kontrollgrupp eller kontrollparti” Förtydligande för att undvika att mätare med olika egenskaper och olika ålder slåss samman i statistiken.	Se ovan.
9 §, 2st, sista mening	SP	”Antal nedtagna mätare ... ” SP anser att det är ett relevant krav som borde kombineras med ”Stor andel nedtagna mätare av enskilt parti eller typ av mätare skall föranleda analys och åtgärder,”	Omformuleras.
	SE	Förtydligande: ”Antal nedtagna mätare ... ” bör ändras till ”Antal felaktiga mätare ... ”	Se ovan
9 §, 3st	SE	” ... vid dess tillsyn av... till ”... vid tillsyn av ... ”	Införs.
Övergångsbestämmelser			
	SP	Tidplanen för övergång ställer stora krav på snabbt agerande från alla parter. Det kommer att ställa till problem.	Tidplanen kommer att korrigeras så att en praktisk tillämpning blir möjlig.
” Punkt 2.	SE	Hänvisning till föreskrift bör vara specificerad.	Får anses framgå av föreslagen skrivning. Synpunkten lämnas utan åtgärd.

” Punkt 3.	E.ON ES	... ”återkommande kontroll” kompletteras med ”senaste”. Förtydligande.	Införs.
Bilaga			
2.2 Urval (statistisk kontroll)			
Bilaga 2.2 2:a st.	Tekniska verken	Det statistiska urvalet av mätare, som skall göras enligt ISO 2859-2 med LQ-värde 8%, upplevs otydligt då standarden även pratar om "Lots size for inspection levels" med olika urvalsantal.	De lägsta föreskrivna kraven för urval är specificerade i standarden – LQ 8%. Synpunkten lämnas utan åtgärd.
	E.ON ES	Kan en svensk föreskrift hänvisa till en standard på engelska? Man måste då vara språkkunnig och ha tillgång till standarden för att kunna följa föreskriften. I tidigare föreskrifter för värmemätare fanns aktuell stickprovstabell översatt till svenska inarbetad i själva föreskriften. Bör vara entydigt.	Ja. Se ”Myndigheternas föreskrifter” DS 1998:43 sidan 200. Synpunkten lämnas utan åtgärd.
Bilaga 2.2 3:e st.	SE	Begränsning av urvalsökningen i stickprovprocessen om 10 % är obehövlig, eller i vart fall otillräcklig. Det viktigaste är att uppnå ett representativt urval för mätarpartiet. En procentsiffra är då överhuvudtaget inte relevant. Urvalsprocessen är alltför slumpartad för en begränsning av urvalsutökning. Det är stor skillnad på utfall när mätare i ett urval sätts placerade i fasadskåp utomhus jmf. m. då de är inlåsta hos kund. Förutom det faktum att kunden vägrar nätbolaget tillträde kan kunden vara bortrest vilket skapar problem. Ett annat ex. är sommarstugeområde i det fall urvalet görs vintertid. SE uppskattar 25-40% av elmätarna sitter otillgängligt för nätbolagen. Orsaken är installationsbestämmelser från 70-talet som medgav mätarplacering i utrymmen som endast kunden förfogar över. Nätbolagen har en avtalad rätt att få tillgång mätaren, dock på kundens villkor. Svårighet med tillgång till mätarna kan leda till handräckningsförfarande för att nätbolaget ska kunna utföra sin uppgift. Detta är inte att föredra ur ett kundperspektiv. Begränsning av urvalsökningen innebär att stickprovshandlingen tar längre tid vilket leder till högre omkostnader som i slutändan drabbar	Enligt avsnitt 2.2 i bilagan ”Urvalet skall vara representativt partiet.” Det är nätkoncessionshavarens ansvar att uppfylla det kravet. Det finns naturligtvis en översta gräns för hur många mätare som kan ersättas. 10 % skulle kunna vara den sådan gräns men kan även vara en annan procentsats. Begränsningen i bilagan kan därför tas bort. I stället införs en skrivning om att utökning av ett urval med mer än 15% skall dokumenteras.

		kunden.	
	E.ON ES, Mälarenergi	Begränsningen ”upp till 10%” bör utgå. Varför en begränsning?	Se ovan
	SP	Räcker 10 %? SP:s erfarenhet är att 15 % är mer rimligt.	”
	E.ON	Kravet på begränsning på 10 % bör utgå. E.ON ser inte det rationella i kravet, samtidigt som vi vet att 39 % av E.ON:s elmätare är placerade i anläggningar där E.ON är beroende av kunden för att få tillgång till mätaren. Om förslaget kvarstår finns risk att stickproven inte kan genomföras alternativt att en ansevärd tid åtgår för att nå samtliga mätare i urvalet. Det ska dock inte ses som kritik mot det nationella stickprovs- och felrapporteringsförfarandet som sådant, utan det ser E.ON som ett kvalitetssäkrat och kostnadseffektivt sätt att säkerställa kvaliteten i kundens elmätning.	”
	Fortum	Fortum konstaterar att 10% inte är styrkt varför det är en lämplig andel. Ett urval skall vara representativt – det är tillräckligt för att ge en tydlig föreskrift. Då det inte finns en styrkt procentsats bör den utgå. För att skapa förtroende är det viktigt att alla kriterier är väl utarbetade på faktamässiga grunder.	”
2.3 Kriterier för när en mätare får ersättas i det statistiska urvalet (statistisk kontroll)			
Bilaga 2.3 2:a st.	SE	Förtydligande: Infoga ”inte” i sista meningen ” ... ”eller <u>inte</u> är tillgänglig.”	Infogas.
Bilaga 2.3 3:a st.	SP	”Mätare får endast ersättas innan kontrollen av mätarna i urvalet påbörjats.” Vid stickprov ska alla mätare i urvalet tas ned och inspekteras innan provning får påbörjas. Det kan vara svårt att hantera vid stickprov med många nätbolag inblandade. Det är dessutom onödigt. Förslag till ändring: ”Mätare får endast ersättas innan kontrollen av aktuell mätare påbörjats.”	Meningen ersätts med: ”Efter det att en kontroll av en mätare påbörjats får mätaren inte ersättas.”
3. Provpunkter, största tillåtna fel och mätosäkerhet			
Bilaga, avsnitt 3, 1st	E.ON ES	Vad är ”normala driftförhållanden”? Skall det inte vara ”referensförhållanden”? De flesta provningarna kommer att utföras i	Tanken med skrivningen är att tillåta fältverifiering. Om begreppet ”referensförhållanden” används kan kontrollen endast ske under väldefinierade förhållanden på laboratorium.

		lab. och utförs då normalt under referensförhållanden.	
	SP	<p>Tomgångsprov och räkneverksprov:</p> <p>För tomgångsprov finns ett standardiserat test (typrovingsstandarderna – ngt olika beroende av funktionstyp) vilket inte är självklart att dessa åsyftas. Man bör hänvisa till relevanta typrovingsstandarder eller kopiera beskrivning. Enligt MID; mätaren testas intervallet 0,8 till 1,1 ggr märkspänning. SP föreslår en begränsning till 1,1 ggr märkspänning. (Ex. på tidsåtgång får 3-fas mätare ($I_{max}=60A$ och puls-utgång 1000/pulser/ kWh: 11,5 min. För 1-fas mätare eller lägre pulskonstant ökar provtiden proportionellt med minskning i antal faser och pulskonstant.)</p> <p>För räkneverksprov finns krav men ingen provmetod i typprovingsstandarder. Noggrannhetskravet bör rimligtvis vara lägre än vid typprovning då det här gäller att kontrollera att en funktion finns kvar än att upptäcka en smygande förändring.</p> <p>Noggrannhetskravet påverkar också direkt provtiden. Mätosäkerheten vid räkneverkskontrollen bör rimligtvis ligga runt 2-5 %. En provanvisning med krav på mätosäkerhet bör ges i föreskriften. Anvisningen (för ca 5 % mätosäkerhet) kan vara enligt följande "En energimängd motsvarande minst 20 gånger energiregistrets upplösning skall tillföras mätaren. Mätarens registrerade energi skall överensstämma med tillförd energi inom \pm upplösningen. Vid bedömning av överensstämmelse skall vid behov kompensering ske för mätarens fel vid aktuell ström. Om mätaren har speciella inställningar för att tillfälligt öka upplösningen vid provning kan dessa användas" (exempel på provtid: En trefas mätare med $I_{max}=60 A$ kan maximalt mäta 41 kWh per timma. Om mätaren har upplösning 1 kWh måste 20 kWh mätas för att få en noggrannhet på ca 5%. Det innebär att provet tar en knapp halvtimme vid strömmen I_{max}. Många, kanske de flesta, mätare har tillgång till minst en decimal. Då blir provtiden 3 minuter istället för denna mätaren. Om man inte har tillgång till utrustning som kan mata upp I_{max} utan måste använda en lägre provström blir provtiden återigen längre)</p>	<p>För att göra fältverifiering praktiskt genomförbar tas tomgångs- och räkneverkskontroll bort från testproceduren i avsnitt 3 i bilagan.</p> <p>I stället införs för mätare godkända enligt STAFS 2006:7 ytterligare en provpunkt vid låga strömmar (I_{min}) som motsvarar krav i tabell 2 (0.5 Ib).</p>
	Mälarenergi	Slopa tomgångs- och räkneverkskontroll. Vi förstår inte var det	Se ovan

		tillför – medför därför onödiga kostnader.	
	E.ON	Se över kraven på provpunkter, speciellt tomgångs- och räkneverkskontroll. Dessa omöjliggör kontroll som redan idag sker i fält vilket både stärker kundförtroendet, är rationell och kostnadseffektiv då kostnaden för mätarkontroll i fält är 30% lägre jmf. kontroll utförd i lab. och mätarbyteskostnad.	”
”tomgångs-kontroll”	E.ON ES	Tomgångskontrollen bör undantas vid provningar i fält. Tar för lång tid (= för dyrt). Det är inte ekonomiskt försvarbart.	”
	SE	Kravet bör tas bort då det i dagsläget saknas grund för påståendet att tomgångsförbrukning förekommer. Kontrollen blir då onödig och utan syfte. Det är dessutom en utökning av föreskrivna krav och måste motiveras, vilket inte har skett. Kravet omöjliggör dessutom fältverifiering (se ovan). SE har undersökt förekomsten av tomgångsförbrukning och kan konstatera att det föreligger logiska förklaringar till att mätare registrerar förbrukning även om kunden hävdar att anläggningen är obelastad.	”
”räkneverks-kontroll”	E.ON ES	Räkneverkskontrollen utförs som förenklad kontroll vid provningar i fält (räkneverket räknar upp). Tar för lång tid (= för dyrt) Det är inte ekonomiskt försvarbart.	”
	SE	Kravet bör tas bort då det är relevant endast för elektromekaniska mätare (ej elektroniska). Ingår inte i stickprovkontrollen idag. Är tidsödande och omöjliggör verifiering i fält (se ovan)	”
Bilaga, 3 Tabell 1	E.L, SE	Föreskrifterna bör inte göra någon skillnad på tillåten mätonoggrannhet för mätare med olika funktionsprinciper vilket är fallet i den nuvarande lydelsen. Förslagsvis bör gränsen bestämmas enligt förslaget i tabellen nedan. Strömvärde vid symmetrisk belastning PF Största tillåtna fel (%)	SWEDAC ser inte skäl till att ha samma felgräns för olika mätartyper. Mätarna bygger på olika tekniska funktionsprinciper där de elektroniska mätarna klarar strängare krav än de elektromekaniska. Så länge olika mätartyper förekommer hos samma abonnentgrupp kommer detta förhållande att bestå. I sammanhanget kan nämnas att de elektromekaniska mätarna kommer att utsträngas p. g. a. kravet på månadsvis avläsning. SWEDAC avser behålla kraven i tabell 1.

		<p>Elektronisk / Elektromekanisk</p> <p>Itr 1 ±5</p> <p>Itr 0,5 induktiv ±5</p> <p>10 Itr 1 ±4</p> <p>Orsaken till valet av ±5% största tillåtet fel vid låga belastningar är att elektromekaniska mätare inte klarar en bättre mätonoggrannhet. Det är olyckligt ur konsumentsynpunkt att ha olika mätonoggrannheter för samma kundgrupp.</p>	<p>Därutöver införs en provpunkt i tabell 1, se vidare kommentar till testprocedur i bilagan.</p> <p>Synpunkten lämnas utan åtgärd.</p>
	Fortum	Det är orimligt att ha krav avseende felgräns som är olika beroende av funktionsprincip. Kunder har rätt till samma noggrannhet och kvalitetskrav på mätaren – de kan själva inte välja mätare. Största tillåtna fel bör vara 4 % oavsett funktionsprincip.	”
	E.ON ES	Största tillåtna fel bör vara samma oavsett funktionsprincip, d v s i detta fall ±5 %. Hur förklarar man skillnaden för elkunderna?	”
avsnitt 3, Tab. 2	E.ON ES	Finns det inga svenska standarder att hänvisa till (med årtal)? En föreskrift bör inte hänvisa till standarder på engelska.	Enligt ”Myndigheterna föreskrifter” DS 1998:43 sidan 200 är det tillåtet. Synpunkten lämnas utan åtgärd.
4. Bruten mätteknisk försegling (plombering)			
Avsnitt 4.	E.ON ES	Förtydligande: Komplettera med ”Plombering skall utföras på det sätt och i den omfattning som	Införs.
5. Dokumentation			
Avsnitt 5	SP	”Itr” eller ”Ib”: I tidigare utkast uttrycktes kravet ”Iref” vilket inte har stöd i alla standarder. Det föreligger dock ett praktiskt problem då Itr (MID/EN-mätare) i praktiken är Ib/10 (IEC- mätare). Ex. står det på mätaren eller i nätägares register bara en siffra ”1” och inte Itr=1A så kan det av misstag tolkas som Ib=1. Kanske bör man överväga att återgå till Iref med ett förtydligande som Ib eller Iref=10Itr.	”I ref” ersätter ”Ib eller Itr” Ett förtydligande införs.

	SE	Funktionsprincipen framgår av typbeteckningen. Den senare är tillräcklig. EG-typintyg är ett tillverkarintyg som elnätsföretagen inte har tillgång till och bör därför inte nämnas i texten. Allmänt råd omformuleras enligt: ”Dokumentation får lagras elektroniskt.”	Synpunkten lämnas utan åtgärd.
	Tekniska Verken	Analogt med STAFS 2007:2 borde eget ID-nummer kunna ersätta tillverkningsnummer. Mätarens placering borde också ingå i dokumentationen.	Enligt diskussioner i referensgrupp kom man fram till att det är tillräckligt med tillverkarnummer. Detta nummer är det som är lättast att använda i ett stickprovsprogram där fler nätbolag är involverade. Naturligtvis är det tillåtet att även eget ID-nummer i dokumentationen förutsatt att tillverkarnummer även finns.

Tabell 4 Konsekvensutredning		
<i>Avsnitt</i>	<i>Instans</i>	<i>Synpunkt</i>
Generellt	Fortum	Krav, särskilt förändringar från tidigare regelverk, ska vara väl motiverade med en konsekvensanalys om är mer fullödlig och komplett för att ge en rättvisande bild av alla konsekvenser. Fortum konstaterar stora brister i motivering och konsekvenser.
	SE	Konsekvensanalysen är i stora delar är bristfällig. Ett antal påståenden är direkt felaktiga och viktiga fakta för en fullständig konsekvensanalys saknas. Konsekvensanalysen verkar syfta till att bemöta motargument mot förslagen snarare än att motivera dem vilket försvårar för remissinstanserna att förse SWEDAC med stöd för de nya kraven. Detta är beklagligt.
	SP	SP anser i det stora hela att konsekvensutredning ger en bra bild av problemställningen. Dock kan några detaljer påpekas, se SP:s kommentarer till punkter nedan.
Problemet		
1	SP	Ändringar från äldre bestämmelser är väl beskrivna men sammanfattningsvis är ändringarna mer omfattande, speciellt vad avser administration, än vad som kanske framkommer.

	SE	"De viktigaste förändringarna av regelverket" under punkten Direktmätare: "- De krav på felgränser som mätaren skall uppfylla har anpassats efter vilket godkännande eller certifikat mätaren har". Formuleringen är oklar, i synnerhet mot bakgrund av de synpunkter som lämnats ovan avseende mätare i kat. 1?
	SvK	I konsekvensutredningen framgår inte motivering och konsekvenser av förändring av tekniska föreskriftskrav jämfört med hittills gällande regelverk i STEMFS 2001:3 bl.a. förändringen av kravet på högsta energiupplösning för kat. 1 mätare.
	Fortum	Förslaget innebär att regelverket delas i två föreskrifter och allmänna råd. Att regelverket delats upp i två föreskrifter ger för dess tillämpare ger ingen väsentligt ökad tydlighet, då vi måste kontrollera och tillämpa båda. Resurser har lagts åt den redaktionella utformningen medan fördelning mellan vad som ska vara föreskrift och vad som ska vara allmänt råd inte fått lika stor uppmärksamhet. SWEDACs förslag till föreskrift och allmänna råd om återkommande kontroll för mätare för aktiv elenergi, innehåller exemplifiering som är mer typiskt för allmänt råd än föreskrift.
s.3	SE	<p>"Förslagen motsvarar i stort sett det kontrollsystem som branschen på frivillig basis redan har upprättat."</p> <p>Svensk Energi ifrågasätter riktigheten i detta påstående och menar att kraven väsentligen har skärpts, bland annat i följande punkter:</p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Ny standard för stickprovsuttag</i> <p>Den nya standarden tillåter ej stickprov av små provgrupper under 1200 elmätare vilket var möjligt tidigare. SWEDAC kompenserar detta genom att tillåta "allprov efter 10 år" för dessa mätare, dock är konsekvenserna av detta svåra att avgöra.</p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Mättnoggrannhet skärps från ±5% till ±3,5 %</i> <p>Tillsammans med de förändrade kraven vad gäller antal tillåtna fel vid stickprov innebär detta en större risk för att "bra" elmätare måste kasseras. Det är även olyckligt ur ett konsumentperspektiv att SWEDAC fastställer olika mätonoggrannheter för samma kundgrupp.</p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Verifieringsintervall, första gången efter 3 år därefter 6 år.</i> Var tidigare 6 år + 6 år. Innebära en kostnadsökning eftersom verifiering behöver utföras fler gånger under en elmätares livslängd. • <i>Nya krav på testpunkter vid verifiering</i> <p>Tomgångsförbrukning och räkneverkskontroll är en utökning av tidigare ställda krav för verifiering se SE:s kommentar till §X.)</p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Begränsad urvalsökning vid stickprovsuttag</i> (se SE:s kommentar till bilagan avsnitt 2) • <i>Krav på ackreditering för att få utföra verifiering</i> <p>Ackrediteringskravet kommer medföra en kostnadsökning som i slutändan drabbar kunderna utan någon påvisad nytta. Att då i föreskrifter ställa krav på dessa områden och samtidigt hävda att branschen frivilligt har upprättat motsvarande regler, är inte korrekt.</p>

Alternativ		
2	Konsumentverket	Konsumentverket vill särskilt instämma i SWEDAC:s slutsats att det inte finns något alternativ till reglering eftersom konsumenten är den svagare parten (sid 4).
	SE	"Svårt att finna alternativa lösningar till en reglering, såsom exempelvis frivilliga åtaganden från aktörer på marknaden. " Egenkontroll är vanligt förekommande inom andra områden i samhället. Det är därför anmärkningsvärt att SWEDAC utan mer utförlig förklaring vill reglera elnätsföretagens verksamhet i denna del. SWEDAC har inte påvisat brister i elnätsföretagens verksamhet som motiverar regleringen.
Berörda		
3, 1st	SE	Texten bör tydliggöra att antalet aktörer som i framtiden kommer att kunna utföra revisioner och verifieringar i enlighet med dessa föreskrifter kommer att minska eftersom många små och medelstora nätkoncessionshavare inte har de ekonomiska förutsättningarna för ackreditering.
3, 3st	SE	"Föreskrifterna får därför anses framtagna i samråd med branschen och andra intressenter." skall ändras till: "Föreskrifterna får därför anses framtagna efter samråd med branschen och andra intressenter. " En annan skrivning än denna indikerar att branschen har godkänt samtliga krav som anges i förslaget, så är inte fallet. "Det har emellertid funnits skilda meningar i vissa frågor vilket har medfört att SWEDAC inte har kunnat tillmötesgå alla önskemål." Svensk Energi rekommenderar SWEDAC att specificera vilka önskemål som inte har kunnat tillgodoses och varför detta inte har skett.
4. Kostnader		
4	SP	Mätare kat. 1: Vid kostnadsanalysen är förmodligen antalet mätare som testas stickprovsmässigt varje år ganska mycket överskattat medan provningskostnaden förmodligen är underskattad. Den direkta ackrediteringskostnaden verkar liten – är kanske endast årlig avgift till Swedac medräknad och inte kostnaden för återkommande tillsyn?
	SvK	I konsekvensutredningen förs ett resonemang kring hur kostnaden för införandet av krav på ackrediterat kontrollorgan kommer att utfalla. Kostnadsuppskattningen verkar avse kontroll av mätsystem vid lågspänning eller motsvarande. För mätsystem vid högspänning är sannolikt merkostnaden för kontroll genom ackrediterade kontrollorgan betydligt högre.
	E.ON	Verifieringskostnader är grovt underskattade. Verifiering av en kategori 2-anläggning kostar ca 4000:-i snitt och medan kategori 3-5-

		<p>anläggning kostar ca 14000:-i snitt exklusive kostnaderna för intern administration medräknade.</p> <p>Vi instämmer i SWEDAC:s uppfattning att kostnaden idag redan finns i nätbolagen för kategori 3-5-anläggningar, medan för kategori 2 anläggningar så kommer dagens kostnader att öka med kraven på ackreditering.</p>
	MTE	<p>Ackrediteringskravet (kategori 2): MTE har inga egentliga invändningar mot kravet men befarar att kostnaderna blir orimligt stora. Det viktigt att det ackrediterade företagets administration omfattar en mindre bråkdel av ett manår. Den årliga avgiften som nämns tyder på en alltför hög ambitionsnivå.</p>
	Fortum	<p>Den nya mätarreformen som nu pågår, innebär ett utbyte av alla mätare under en begränsad period. Med de föreslagna föreskrifternas provningsintervall, kommer provningarna inte att fördelas jämnt över ett antal år utan koncentreras till vissa perioder. Den aspekten och dess konsekvens nämns inte i analysen.</p> <p>Kravet ackreditering kommer att slå olika hårt mot olika typer av företag beroende på storlek. Om detta påverkar företagets möjligheter till lika förutsättningar att agera, finns inte analyserat. Fortum anser att detta behövs för att konsekvensanalys ska ge en fullödig, komplett och rättvisande bild av alla konsekvenser.</p>
	SE	<p>Den beräknade kostnaden om 10 kronor omfattar inte kostnaden för ackreditering. Ackrediteringen påverkar kostnaden per kontrollerad mätare. Dessutom tillkommer kostnad för hantering av ersättningsmätare. Inte heller den administrativa kostnaden som är förknippad med verifieringsarbetet är medtagen.</p> <p>Kostnaden totalt för hela kundkollektivet motsvarar en kostnad om 50 miljoner kronor per år enligt SWEDAC. Frågan är till vilken nytta dessa kostnader uppstår? Är det motiverat att de svenska elnätskunderna betalar 50 miljoner kronor per år för den trygghet det innebär att veta att elmätarna kontrolleras enligt reglerna i föreskrifterna? Omvänt kan man fråga sig om kundkollektivets samlade kostnader för felmätning uppgår till 50 miljoner kronor per år? Motsvarande belopp hade kunnat användas till andra investeringar som är bättre för kunderna. De ökade kraven innebär med andra ord ökade kostnader som inte medför motsvarande nytta för kunderna.</p>
4, 2st	SE	<p>Enligt Svensk Energis medlemsföretag är den verkliga kostnaden för verifiering drygt dubbelt så stor som den som SWEDAC redovisar. Då är heller inte de administrativa kostnaderna medräknade.</p>
4, 9st	SE	<p>Den stora kostnaden för ackrediteringen är inte den årliga kostnaden om 20.000 kr. Snarare är ackrediteringskostnaderna av löpande karaktär i form av kontinuerlig administration med tillhörande personalkostnader. Denna kostnad är inte försumbar och bör därför beaktas.</p> <p>Svensk Energi delar inte uppfattningen om att den merkostnad som upphandlad tjänst medför, inte är orimligt hög. För det första är det i nuläget oklart vad en sådan tjänst kostar. För det andra är det svårt att bedöma rimligheten i en sådan kostnad om man inte samtidigt sätter ett värde på vad som ska uppnås med kravet på ackreditering. Först då kan man bedöma om kostnaden är rimlig.</p>

4. Kostnader, andra konsekvenser		
4	EI	Fördelen för kunderna är att ett fristående kontrollorgan tar över arbetet.
	Konsumentverket	Konsumentverket anser i likhet med SWEDAC att den kvalitetssäkring som ackrediteringskravet innebär ger positiva konsekvenser inte bara ur konsumentsynpunkt utan även för att förbättra ”kundnöjdheten” inom branschen (sid 6).
	SE, Fortum	Ackrediteringen är inte ett sätt att höja kundnöjdheten bland elnätsföretagens kunder. Den undersökning som SWEDAC hänvisar till behandlade kundernas förtroende för elhandelsföretagen, inte elnätsföretagen som dessa föreskrifter berör. Det finns ingenting i undersökningen som indikerar att kundernas missnöje har sitt ursprung i områden som en framtida ackreditering kan åtgärda.
	SE	Forts. fr. ovan: SE framhäver tvärtom att nätbolagens nuvarande revisions- och kontrollverksamhet är omfattande och framgångsrik. SWEDAC behöver därför motivera den omfattande skärpningen av kraven. I konsekvensanalysen framför SWEDAC att ackrediteringskravet bl.a. syftar till att förbättra allmänhetens förtroende för energibolagen. Svensk Energi anser att ackrediteringskravet riskerar att få en motsatt effekt eftersom merparten av de små- och medelstora elnätsföretagen inte är och inte heller kommer att bli ackrediterade på grund av de ökade kostnaderna.
5. Överensstämmelse med Sveriges EU-anslutning		
	Kommerskollegium	<p>Kollegiet delar SWEDAC:s bedömning att de föreslagna föreskrifterna och allmänna råden om mätsystem för överföring av el innehåller tekniska föreskrifter och är anmälningspliktiga enligt direktiv 98/34/EG om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter.</p> <p>Enligt vår bedömning är även de föreslagna föreskrifterna och allmänna råden om återkommande kontroll av mätare för aktiv energi anmälningspliktiga enligt direktiv 98/34/EG. Som framgår av kommissionens dokument 65/2000 ”Status of the rules concerning periodical product controls” (se bilaga) kan bestämmelser om återkommande kontroll utgöra ett <i>annat krav</i> enligt art. 1.4 i direktiv 98/34/EG och därmed vara anmälningspliktiga. En förutsättning för att bestämmelser om återkommande kontroll utgör ett <i>annat krav</i> är att de på ett väsentligt sätt kan påverka produktens sammansättning, natur eller saluföring. Om ett krav på återkommande kontroll har en sådan inverkan på produkten måste avgöras från fall till fall. Som exempel på anmälningspliktiga bestämmelser om återkommande kontroll nämner kommissionen verifiering av mätinstrument mot krav på mätnoggrannhet. Punkt 3 i bilagan till föreskrifterna innehåller sådana krav.</p> <p>Kollegiet uppmanar SWEDAC att inkomma med s.k. 6 § -underrättelser.</p> <p>Kollegiet bedömer inte att förslagen ska anmälas enligt WTO:s TBT-avtal då en väsentlig inverkan på handeln inte föreligger.</p>
8. Tidsåtgång och administrativa kostnader för företag		

8	SE	<p>SE anser till, skillnad från SWEDAC, att den föreslagna regleringen skiljer sig avsevärt från tidigare reglering, se även Svensk Energis kommentarer till SWEDAC:s konsekvensanalys rörande "<i>Problemet</i>" (första punkten i avsnitt 3 Konsekvensutredningen).</p> <p>Svensk Energi delar inte uppfattningen att de kostnader som anges i punkt 4 i SWEDAC:s konsekvensutredning är en heltäckande förteckning över kostnader förknippade med SWEDAC:s föreskrifter. De nya kraven på ackreditering innebär i praktiken ökade kostnader för nätkoncessionshavarna enligt beskrivningen ovan. Dessa kostnader måste därför beaktas.</p>
10. Konkurrensförhållande för företag		
10	SP	<p>Här kunde det ha funnits en diskussion om ackrediterade kontrollorgan och en tydligare föreskrift som en grund för en konkurrensneutral marknad gällande verifieringstjänster.</p>
	SE	<p>Svensk Energi vill framhålla att föreskrifterna inte enbart berör nätkoncessionshavare. Föreskrifterna omfattar därutöver framförallt revisions- och verifieringsverksamhet som inte enbart utförs av nätkoncessionshavare i dagsläget, utan också av fristående ackrediterade aktörer. Detta är en konkurrensutsatt verksamhet och bransch. Med de nya kraven följer en skyldighet för nätkoncessionshavare att skaffa ackreditering vilket är förknippat med vissa initiala och kontinuerliga kostnader. Ackreditering har inte varit ett absolut krav för någon aktör inom revisions- och verifieringsbranschen för mätare inom kategori 1-2, utan är helt enkelt en kvalitetsgaranti som kan användas i marknadsföringssyfte.</p> <p>Dessutom innehåller föreskrifterna regler som berör mätvärdesinsamling. Detta är en verksamhet som inte nätkoncessionshavarna har monopol på. En bostadsrättsförening eller hyresgästförening som väljer att enbart ha en anslutningspunkt till det koncessionspliktiga elnätet kan köpa mätning- och fakturerings-tjänst av företag som säljer sådana tjänster. De remitterade föreskrifterna ska bara omfatta nätkoncessionshavarna vilket innebär att nätkoncessionshavarna måste följa strängare krav, förenat med högre kostnader, än de aktörer som enbart säljer tjänsterna. Konkurrensförutsättningarna är i detta sammanhang inte neutrala. Svensk Energi anser därför att föreskrifterna även ska omfatta sådana mätare som används för mätning och fakturering av slutkonsumenters elförbrukning där uttagspunkterna inte är direkt anslutna till det koncessionspliktiga elnätet, s.k. fördelningsmätning.</p> <p>Föreskrifterna berör alltså inte enbart nätbolag med monopol utan också företag i konkurrensutsatta branscher. En ytterligare konsekvensanalys av hur föreskrifterna påverkar konkurrensförhållande för berörda företag är därför påkallad.</p>